

ת"פ 46178/07/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד יזן בדוי - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 46178-07-21 מדינת ישראל נ' בדוי(עציר)

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	ע"י ב"כ עוה"ד חננאל שקלאר
הנאשמים	יזן בדוי - בעצמו
	ע"י ב"כ עוה"ד מוני בן מוחה

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון ועל יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בקשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977; (להלן: חוק העונשין), ניסיון פירוק חלקים ברכב - עבירה לפי סעיף 413ד (ב) + 25 בחוק העונשין; כניסה לישראל שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952.

כתב האישום המתוקן

1. על פי עובדות בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לעובדות קשר הנאשם קשר עם וואל אלקרינאוי (להלן: "וואל") ועם פדחי בחירי (להלן: "פדחי") לעשות פשע, לפרק ממירים קטליטיים מרכבים בעיר באר שבע ולמכרם בשטחי הרשות הפלסטינאית. במסגרת הקשר ולשם קידומו בתאריך 19.07.21 סמוך לשעה 23:00 הגיעו הנאשם והאחרים לעיר באר שבע, ברכב השייך לוואל, שנהג ברכב, פדחי יושב לצדו והנאשם יושב במושב האחורי ועל מנת לאתר כלי רכב ממנו יפרקו את הממיר הקטליטי. בהמשך, סמוך לשעה 03:45 הגיעו הנאשם והאחרים לרחוב בבאר שבע (להלן: "המקום"), הבחינו ברכבה של יעל זמיר (להלן: המתלוננת), רכב מסוג טויוטה ובמעמד זה יצא הנאשם מהרכב עם מכשיר חיתוך ידני (דיסק חשמלי) וניסה לפרק חלק מרכב הטיוטה, בכך שהחל לחתוך את האגזוז בזמן שפדחי שומר ומתצפת להתריע, ובעוד וואל ממתין ברכב למקרה שיצטרפו לברוח מהמקום.

מיד ובסמוך למתואר, מאחר והנאשם לא הצליח במשימת חיתוך האגזוז מרכב הטיוטה נוכח שהסוללה במכשיר החיתוך התרוקנה, חזרו הנאשם ופדחי לרכב בו המתין וואל ונסעו מהמקום, כשסמוך לאחר מכן נעצרו על ידי שוטרים. עוד על פי העובדות, שהה הנאשם אשר הינו תושב זר, בישראל מבלי שיש לו היתר כניסה או שהייה בישראל כדין.

טענות הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה, עו"ד אינארה פרז, עתרה בטיעונים לעונש בכתב לקבוע מתחם עונש אחד הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם כך שינוע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, ולהטיל עליו בנוסף מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלונן.

נטען לעבירות חמורות שיש בהן לפגוע פגיעה קשה ברכושו של הציבור ובהינתן כי עבירה זו הפכה זה מכבר לנפוצה ברחבי הארץ, בהקשר זה ציינה בחיוניות של הממיר הקטליטי לתפעול כלי הרכב, מכירו הגבוה בשוק שבין 4,000 ל- 5,000 ₪ ואשר גניבתו הפכה לעיסוקם של רבים, נוכח המתכת היקרה המופקת ממנו. הפנתה לפסיקה הקוראת להחמיר בעבירות רכוש שפגיעתן בציבור היא רחבה.

בטיעוניה על פה עמדה על הערכים המוגנים טענה לפגיעה חמורה ומשמעותית של הנאשם בערכים המוגנים, בהינתן הפגיעה בתקינות הרכב, בקניינו של הציבור, בטחונו האישי ושלוותו. נטען לחומרה נוספת במעשי הנאשם נוכח השילוב של כניסתו לתחומיה של מדינת ישראל ללא היתר כניסה לצורך ביצוע עבירות פליליות לאחר שקשר קשר עם אחרים, תושבי המדינה לעשות כן. נטען לחומרה שבביצוע העבירות בצוותא חדא ולכך שעבירות אלה מגלמות סיכונים להתפתחות אלימה בין העברייני לקורבנות העבירה.

3. ב"כ הנאשם, עו"ד בן מוחה, ציין בראשית טיעונו בעובדה כי הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, ועל כן יש למקמו בחלקו התחתון של מתחם העונש שיקבע. נטען כי על פי הפסיקה, לכשמדובר בעבירת רכוש יחידה שנסיונותיה אינן ברף חומרה גבוה יש להימנע מעונש הכלול מאסר בפועל, **ובכלל טען כי מתחם העונש ההולם נכון כי יחל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.** ב"כ הנאשם סבר כי אין להחמיר בעונשו של הנאשם אך בשל היותו תושב השטחים, אחרת ימצא כי בית משפט בעצמו מפלה בין הנאשם לאחרים שנגדם הוגש כתב אישום רק לאחרונה ועונשם צפוי להיות קל. אשר לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות טען כי הנאשם לא היה הדומיננטי באירוע ודי לקריאה את עובדות כתב האישום ללמד כי הרכב בו הסתייע היה של אחד מהאחרים, וכי הנאשם "הובא" למקום על ידי אחרים אשר ניצלו את מעמדו על מנת שהוא "יבצע את העבודה השחורה". עוד טען כי הנזק שנגרם לרכבה של המתלוננת אינו משמעותי ומסתכם בחתך קטן בחלק הברזל שעוטף את הממיר הקטליטי ולא בממיר עצמו, מה גם שבסופו של דבר אותו ממיר לא נגנב. בהקשר זה הפנה למקרה שנטען כי נסיבותיו דומות, ת"פ 13542-04-21 שם נקבע מתחם העונש ההולם החל מחודשיים מאסר בפועל או מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. לדידו של הסנגור, יש להשית על הנאשם מאסר מותנה או להסתפק בימי מעצרו בתוספת רכיב עונשי כלכלי שיהיה מתון.

אשר לרכיבי הענישה הכלכלית ביקש כי אלה יהיו צופי פני עתיד נוכח שמצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע והוא נושא בנטל פרנסת משפחתו. בהקשר זה ציין בעובדה שהנאשם התייצב לכל הדיונים חרף ידיעתו שהוא צפוי לעונש, כמו גם את הודאתו בהזדמנות הראשונה וכבר במשטרה שאז ולאחר עדותו הביא למעצרו של האחרים.

הנאשם בדבריו הביע צער על מעשיו וטען כי האחרים נצלו אותו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים שבבסיס האיסור בעבירות רכוש ועבירות בקשר לרכב בכלל, נועדו להגן על קניינו של אדם, על פרטיותו ותחושת הביטחון של הציבור בכללותו. רכישת רכב, לרוב, הינה העסקה הכלכלית והמשמעותית השנייה בגודלה עבור מרבית הציבור בשל ערכה הכספי הגבוה וחיוניותו הרבה של הרכב לתפקוד היומיומי. נוכח נפוצותן והשלכותיהן של עבירות רכב החוק סימן 1 בפרק יא בחוק העונשין שכותרתו **"עבירות בקשר לרכב"** אשר לצדן נקבעו עונשים חמורים מהעונשים הקבועים לעבירות הרכוש הכלליות.

עבירות רכב טומנת בחובן מכלול נזקים לקרבן העבירה ולחברה בכלל. הפגיעה אינה מתמצה בגניבת רכב או בפירוק חלקים מרכב, אלא גם בהשלכות הכלכליות על כלל ציבור הנהגים, נוכח השפעת עבירות אלו על העלאת פרמיות הביטוח, כשלא לה יש להוסיף את עוגמת הנפש הרבה הנגרמת לקורבן העבירה עקב השינוי שחל בשגרת יומו נוכח שנאלץ להתפנות מענייניו לצורך הסדרת נושא הביטוח, קבלת רכב חלופי במקרה צורך. פירוק ממיר קטליטי מרכב מחייב השבתת הרכב וגרירתו למוסך לצורך הרכבת ממיר חדש, ונקל לשער את חוסר האונים והתסכול שחש בעל רכב המבקש לנסוע ברכבו, בשגרת בוקר או לאחר סיום יום עבודה ומגלה להפתעתו כי לא ניתן להניע את הרכב נוכח העדרו של הממיר הקטליטי.

על החומרה והצורך בהכבדה בענישה עמד בית המשפט בע"פ 6403/94 **סמיר פדלה נ' מדינת ישראל**, דינים עילון, כרך לט, 110 קבע בית המשפט העליון:

"העבירות הקשורות בגניבת מכוניות, פירוק וקבלת חלקיהם לצורך שימוש בכלי רכב אחרים הפכה למכת מדינה. ... לפיכך, העונש הראוי למי אשר משתתפים במערכת פלילי זו, כולל אלה הנוטלים חלקי חילוף בידעה שהושגה בדרך פשע של פירוק ממכוניות, צריך שיכלול, בדרך כלל, עונש מרתיע של מאסר בפועל. בכך יתרמו בתי המשפט את חלקם למלחמה במערכת הפשיעה האמורה".

למרבה הצער כבר שנים עבירות בתחום הרכב היא עיסוקם העיקרי של עברייני רכוש שרבים מהם תושבי ואזרחי המדינה הקושרים עם אחרים שמעבר לגבולות המדינה, משטחי הרש"פ "עסקאות" בקשר עם רכבם של אזרחים תמימים הנגנבים מתחומה של מדינת ישראל. המדובר בתופעה מסוכנת, תדירה ומתרחבת. המדובר בעבירות יזומות, מאורגנות ומתוכננות שעל פי רוב שותפים לביצוען מספר עבריינים משני צדי הגבול. בית משפט זה נחשף פעמים רבות למקרים רבים בהן בוצעו העבירות בצוותא, כחוליה, תוך חדירת השותפים מהרש"פ לתחומי המדינה ללא היתר, בסיוע שותפיהם תושבי ישראל עמם קשור קשר לבצוע עבירות הרכוש וגניבת כלי רכב מתחומה של מדינת ישראל, ובהתאם ל"הזמנות" משטחי הרש"פ.

בתי המשפט נקראו לא אחת להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות רכב שכן אל מול הסיכון להיתפס והעונש בצדו, נמצא רווח כספי משמעותי מהיר וקל הנתמך בתעשייה שלמה ומשומנת בשטחי הרשות הפלסטינית, אליה חוברים

חוליות עבריינים הפועלות בדפוס פעולה שיטתי משני עברי הגבול. משטרת ישראל משקיעה משאבים רבים בניסיון ללכוד את העבריינים, אלה מבית ואלה מחוץ שמעשיהם נועדו לשלול רכוש מאזרחים תמימים תוך יצירת מצבים מסכני חיים. מכאן החשיבות בהכבדה בענישה שיהיה בה להרתיע את היחיד והרבים מביצוע עבירות אלו ולכלל הפחות בצמצומן, שאם לא כן, תמשך הפגיעה בסדרי החברה ובשלטון החוק, והסכנה לביטחונה של החברה הישראלית תעמיק ותגבר.

נסיבות ביצוע העבירות

5. בחינת נסיבות ביצוע כלל העבירות בהן הורשע הנאשם מעלה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. שלא כמו התפרצות "קלאסית" לרכב לצורך גניבה מתוכו פריטים מזדמנים שהשאיר בעל הרכב, או לפירוק מערכת השמע, המקרה הנדון לפניי מאופיין בטיב החלקים שנועדו מראש לפירוק, כדברי בית המשפט, כב' השופט יואב עטר בת"פ (שלום ב"ש) 32523-01-21 מדינת ישראל נ' צאנע (ניתן ב 15.7.21 בהקשר זה:

"הביקוש לממירים ולחלקי מערכת פליטה של רכב מדגם ספציפי ... מוגבל ל"צרכני קצה" מעטים, הזקוקים לאותם פריטים. על כן המדובר בשוק מוגבל בהיקפו, ייעודי באופיו, ובכך נלמדת אבחנה של ממש מעניינים של נאשמים המורשעים בעבירות זהות ואשר עניינם בפירוק אקראי או בגניבה אקראית של פריטים בכלי רכב מזדמנים חונים".

אין מדובר בהתפרצות מזדמנת לכלי רכב חונה, אלא בעבירות המבוצעות במסגרת קשר פלילי שכלל התארגנות ותכנון מוקדם של הנאשם ושניים אחרים, תושבי ישראל לפרק ממירים קטליטיים מרכבים בעיר באר שבע ולמכרם בשטחי הרשות הפלסטינית.

המדובר בעבירות שבוצעו בצוותא עם שניים אחרים תוך תכנון מוקדם והצטיידות מבעוד מועד בכלים ייעודיים לפירוקם של ממירים קטליטיים או אגוזים המחוברים לתחתית כלי הרכב. המדובר בפעולה המצריכה ידע, תחכום וכאמור הצטיידות מראש שונה מגניבה אקראית של פריטים מרכב או תלישת מערכת השמע שברכב.

עובדות כתב האישום מלמדות על הצורך באיתור כלי רכב מתאים וחלוקת תפקידים בין הנאשם לאחרים, כשחלקו של הנאשם היה תחילה באיתור הרכב המתאים ולאחר מכן, באמצעות דיסק חשמלי בו הצטיידו מראש, ניסה לחתוך את האגוז ולהגיע לממיר הקטליטי, בזמן שפדחי שומר ומתצפת להתריע, ואילו וואל ממתין ברכב באמצעותו הגיעו למקום האירוע למקרה שיצטרכו לברוח מהמקום.

כעולה מהעובדות, רק בשל תקלה טכנית, הפסקת פעולת הדיסק החשמלי נוכח התרוקנות הסוללה, לא עלה בידי הנאשם והאחרים להוסיף ולגרום נזק לרכב ולבצע זממם. מכאן כי לעובדה שהממיר הקטליטי לא נגנב בסופו של אירוע, יינתן משקל אם כי זה יביא בחשבון את עובדת התקלה לרבות כי הנאשם עם האחרים לא המשיך לנסות או אף לגנוב מכלי רכב אחרים, אך בשל שסמוך לאחר שעזבו את מקום האירוע המתואר בכתב האישום, הם נתפסו על ידי שוטרים.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות משמעותי וכל טענה כי נוצל על ידי אחרים אין בה ממש ובכל מקרה אין בה להקל מחומרת מעשיו.

מעשי הנאשם מחמירים בהינתן כי העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, מקבלת היבט מחמיר משמעותי בעובדה כי זו נועדה לקדם את הקשר הפלילי והוצאתו לפועל. המדובר במי שהרחיק ממקום מגוריו לתחומי המדינה לקדם קשר פלילי לבצע עבירות רכוש חמורות שבוצעו לאחר היערכות ממשית.

חומרה משמעותית יותר נמצא בסיכונים הפוטנציאליים הגלומים בעצם ביצוע עבירות רכב, אשר במקרים רבים התממשו והביאו לפגיעה בנפש וגוף, וככלל גורמות לפגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי ועד כדי תחושה של הפקר ואבדן אמון הציבור בשלטון החוק ובגורמי האכיפה.

ענישה נהגת

6. עיינתי במקרים אליהם הפנה ב"כ הנאשם לרבות לת"פ (שלום ב"ש) **13542-04-21 מדינת ישראל נ' אבו השמש, שם קבע בית המשפט את מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר**, בנסיבות בהן הורשע הנאשם (נאשם 2) על יסוד הודאתו לאחר תיקון כתב האישום נגדו, בעבירה של **קשירת קשר לעשות פשע, ועבירה של ניסיון גניבת רכב** על פי סעיף 413ב לחוק עם סעיף 25 לחוק. וכבר אומר, כי הנאשם במקרה הנ"ל לא הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. כך או כך, ברי כי אין בהפניה למקרה הנ"ל לבדו, לשקף את מדיניות הענישה הנוהגת, **מה גם שהרף התחתון של המתחם אותו קבע בית המשפט הוא החל ממאסר בפועל בין מספר חודשים ואשר אינו עומד בקנה אחד עם עמדת ב"כ הנאשם הסבור כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן צריך שיתחיל במאסר על תנאי**. בכל מקרה, נחזור להזכיר כי מדיניות הענישה הנוהגת הינה שיקול אחד מבין שיקולי בית המשפט עת בחינתו את מתחם העונש ההולם.

לצורך בחינת מקרים שעניינם דומה יותר למקרה הנדון בו העבירות בעלות אופי ייחודי, נפנה למשל, לת"פ (שלום ב"ש) **32523-01-21 מדינת ישראל נ' צאנע** (ניתן ב 15.7.21) שנסיבותיו חמורות מהמקרה הנדון, **קבע בית המשפט מתחם עונש בין 19 ל 37 חודשי מאסר בפועל**, בנסיבות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בביצוע שלוש עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**; **חמש עבירות של פירוק חלקים מרכב**; **שלוש עבירות גניבה והחזקת נכס חשוד כגנוב**. המדובר בנאשם שקשר קשר עם אחר לפרק ממירים קטליטיים מכלי רכב מסוג סובארו אמפר זה תוך שבמסגרת אותו קשר ולשם קידומו, איתרו השניים כלי רכב חונים מהדגם הנ"ל, סימנו את מקום הימצאות כלי הרכב באמצעות שליחת מיקום באפליקציית וואטסאפ ובהמשך חזרו לאותם מיקומים לשם ביצוע העבירות.

בת"פ **69008-07-19 מדינת ישראל נ' אלהואשלה** (11.3.21) קבע בית המשפט מתחם אחד לשתי עבירות התפרצות לרכב וגניבה מרכב, ועבירה של סיוע לפירוק חלקים מרכב (המדובר בפירוק בחלקים ספציפיים ויעודיים (לוחות שעונים ומחשבים של כלי צמ"ה) - הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג **20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (פורסם במאגרים) גזר בית משפט השלום 12 חודשי מאסר

בפועל בגין ביצוע שתי עבירות של פריצה לרכב וגניבה. באותו עניין נדרש בית המשפט המחוזי, לשתי פריצות שבוצעו בדרך לא מתוכנמת, ניפוץ חלון הרכב וגניבת תיק ומעיל מרכב אחד, ומרכב שני לא הספיק הנאשם לגנוב נוכח שעוברי אורח הבחינו בו. בית המשפט המחוזי בדבריו ציין:

"סבורים אנו כי מתחם הענישה ההולם כל אחת מהעבירות בהן הורשע המשיב נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. סבורים אנו כי לעובדה שבאישום שצורף לא נגנב דבר - לאחר שעוברי אורח הפריעו למשיב במעשיו - יש ליתן ביטוי במסגרת הענישה בתוך המתחם".

מכלל הדברים האמורים, ומשנמצא כי מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים הינה גבוהה, ולאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת בכלל בעבירות רכב לצד מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, והגם שנתתי דעתי למתחם העונש לו עתרה התביעה, **סבורני כי מתחם העונש ההולם את מכלול מעשי הנאשם במקרה לפניי, צריך וינוע בין 10 ל - 24 חודשי מאסר בפועל.**

עונשו של הנאשם

7. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

במקרה הנדון אין מקום לבחינת חריגה ממתחם העונש אותו קבעתי. הנאשם הנותן את הדין, יליד 2002 תושב הרשות הפלסטינית, אשר לדברי סנגורו הוא זה שנושא בנטל הפרנסה, טענה אשר נשמעת חדשות לבקרים בפני בית המשפט ללא כל תימוכין.

בשיקולי עונשו של הנאשם בתוך המתחם, ינתן משקל לשיקולי הרתעת הנאשם כמו גם להרתעת הרבים ובשים לב לנפיצות העבירות והתופעה הרווחת של קשירת תושבי ישראל מהמגזר הבדואי עם תושבי הרשות הפלסטינית לביצוע עבירות מסוג זה, בשל בצע כסף ורצון לרווח קל ומהיר, תוך ידיעתם דבר הסיכון הקלוש להיתפש ולתת את הדין.

אביא בחשבון כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו וכי הודאתו חסכה משאבים ציבוריים יקרי ערך. בנוסף ינתן משקל לעברו הנקי של הנאשם שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים על פי רישומו הפלילי הישראלי. מכאן ובהינתן כי הנאשם הינו תושב הרשות הפלסטינית אשר מאסרו יהיה קשה יותר בהעדר מעטפת משפחתית תומכת, עונשו ייגזר בתחתית מתחם העונש.

אשר לעתירת המאשימה להשית על הנאשם קנס, בדין היא. המדובר בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין וביתר שאת שעה שזו הייתה למטרת ביצוע עבירות פליליות שנועדו להפקת תועלת כלכלית. בנוסף יש להביא בחשבון את מקומם של שיקולי הרתעת היחיד והרבים ביחס לעבירות מסוג זה.

אשר לעתירת המאשימה לפיצוי משמעותי למתלוננת הרי שמעבר לנזק החומרי שנגרם לרכבה נוכח ניסור באגזוז הרכב, יש מקום לפיצוי נוכח הפגיעה בתחושת הביטחון האישי שלה כמו גם עוגמת הנפש והטרדה שנגרמה לה.

סוף דבר

לאחר שקלול מכלול השיקולים הנדרשים לבחינת עונשו של הנאשם אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. 1,500 ₪ פיצוי למתלוננת (ע.ת. 2). הפיצוי ישולם תוך 90 ימים מהיום. לבקשת הנאשם המזכירות תעביר את יתרת הכספים התפוסים בתיק המעצר לטובת הפיצוי למתלוננת.
- ה. 2,000 קנס או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום, אחרת יישא תוספת פיגורים כחוק. לבקשת הנאשם וככל שתוותר יתרת כספים מהכספים המופקדים בתיק, כי אז מתבקשת המזכירות להעביר כספים אלו לטובת תשלום הקנס.

ניתן היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, במעמד הצדדים.